

FRANCESCA SIMON

GRÁZLIK GABO
A NIČIVÝ
ČASOSTROJ

Ilustroval **Tony Ross**

GRÁZLIK GABO A NIČIVÝ ČASOSTROJ

Francesca Simon vyrastala v slnečnej Kalifornii. Na univerzitách v Yale a v Oxforde vyštudovala stredovekú históriu a literatúru. V súčasnosti žije v Londýne s manželom a synom. Ak práve nepracuje na ďalšej knihe, píše krátke články o divadle a reštauráciách, prípadne preháňa svojho tibetského španiela Šantiho.

GRÁZLIK
GABO
A NIČIVÝ
ČASOSTROJ

Francesca Simon
Ilustroval Tony Ross

slovar

*Mojej sestre Anne Simon,
ktorá mi pripomenula náš časostroj*

Text © Francesca Simon 2005
Illustrations © Tony Ross 2005
First published in Great Britain in 2005
by Dolphin Paperbacks,
a division of the Orion Publishing Group Ltd.
Translation © Darina Zaicová 2010
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2010

ISBN 978-80-8085-844-5

OBSAH

1. Grázlik Gabo v prírode	7
2. Grázlik Gabo a ničivý časostroj	29
3. Pomsta vzorného Vilka	51
4. Grázlik Gabo v reštaurácii Le snob	79

1.

GRÁZLIK GABO V PRÍRODE

Grázlik Gabo sa pozrel von oknom.
FÚÚÚÚÚÚÚÚÚÚJ! Svitol krásny deň.
Slniečko svietilo. Vtáčiky štebotali, vetrík
pofukoval. Na belasej oblohe sa vznášali
nadýchané biele barančky.

Dofrasa.

Prečo neprší? Nemôžu padať krúpy?
Čo tak poriadna metelica?

Každú chvíľu sa ozvú... slová
z Gabových najhorších snov. Grázlik
Gabo by urobil čokoľvek, len aby umlčal
tú hroznú vetu...

„Gabo! Vilko! Ideme na prechádzku!“
zavolala mama.

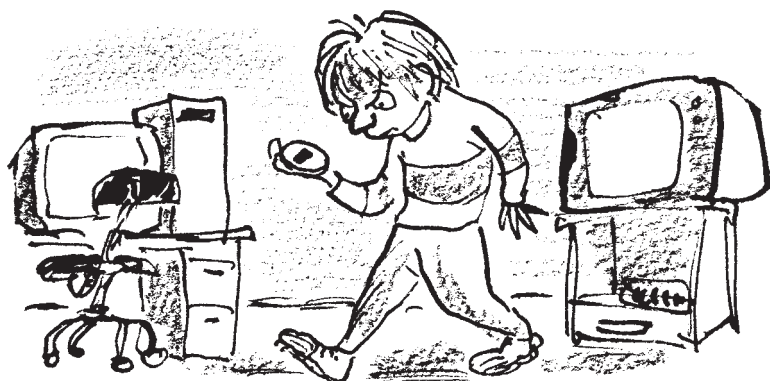
GRÁZLIK GABO A NIČIVÝ ČASOSTROJ

„Jupí!“ zvyškol Vzorný Vilko.

„Konečne vyskúšam nové žlté gumáky!“

„NIE!“ zvrieskol Grázlik Gabo.

Prechádzka v prírode! Prechádzka v prírode! Vari sa už Gabo nenachodil dosť? Išiel do školy. Prišiel zo školy domov. Podišiel k televízoru. Prešiel k počítaču. Potom k škatuli so sladkosťami a dlhokánsku trasu naspäť až k čiernemu pohodlnému kreslu.

Grázlik Gabo toho nachodil až-až. Uf. Posledné, čo potrebuje, je ešte viac pohybu. Viac čokolády – to áno. Viac chrumiiek –

GRÁZLIK GABO V PRÍRODE

jasne. Viac chodenia? V žiadnom prípade!

Prečo mu rodičia nikdy nerozkážu:

„Gabo! Chod', zahraj sa na počítači!“

Alebo: „Gabo! Okamžite prestaň s domácimi úlohami a zapni si telku!“

To nie. Z nejakého dôvodu sú jeho protivní, krutí rodičia presvedčení, že trávi priveľa času doma. Už niekoľko týždňov mu hrozia rodinnou vychádzkou. A teraz nastala tá strastiplná chvíľa.

Gabov vzácny víkend je v háji.

Grázlik Gabo neznášal prírodu. Nie je nič horšie ako čerstvý vzduch. Veď čo môže byť nudnejšie, ako sa prechádzať hore-dolu po ulici a zízať na pouličné lampy? Alebo sa brodiť po trápnom zablatenom parku? Príroda páchne. Fúúj! Radšej ostane doma a zapne si telku.

Do obývačky vstúpila mama.

„Gabo! Počul si ma?“

„Nie,“ zaklamal Gabo.

GRÁZLIK GABO A NIČIVÝ ČASOSTROJ

„Obuj si gumáky, ideme von,“ rozkázal otec a mädlil si ruky. „Taký krásny deň.“

„Nechcem ísť von,“ vyhlásil Gabo.

„V telke pôjde súboj terminátora Gladiátora a barbara Vandala.“

„Ale, Gabo,“ ozval sa Vzorný Vilko, „čerstvý vzduch a pohyb ti prospejú.“

„Kašlem na to!“ skríkol Grázlik Gabo.

Zlostne dupal dolu schodmi a rozcapil vchodové dvere. Zhlboka sa nadýchol, poskackal na jednej nohe a zaplesol dvere.

„Tak! A je to. Čerstvý vzduch a pohyb,“ zaškeril sa.

„Gabo, ideme,“ zdôraznila mama.

„Nastúp do auta.“

Gabo spozornel.

„Do auta?“ podozrievavo sa opýtal.

„Myslel som, že ideme na prechádzku.“

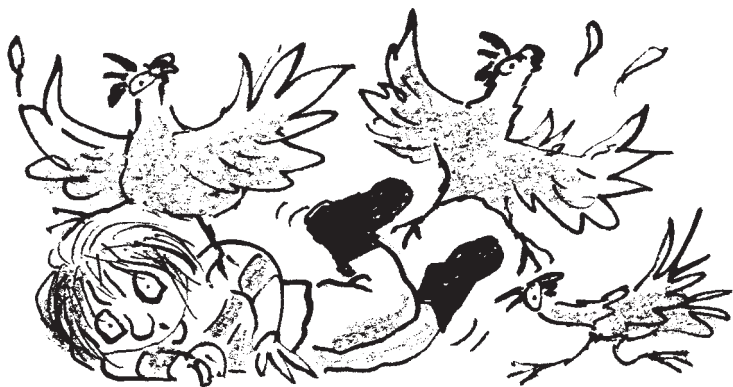
„Ideme,“ prikývla mama. „Na vidiek.“

„Hurááá!“ zajasal Vzorný Vilko.

„To bude pekná, dlhá prechádzka!“

„NIÉÉÉ!“ zaúpel Grázlik Gabo. Ved' už len plahočiť sa v zhnitom lístí, vyhýbať sa psím bobkom a všakovakým konárikom v nudnom parku bolo úmorné. Našťastie, park nie je ktovieako veľký. Ale vidiek?

Vidiek je obrovský! Budú na nohách hodiny, dni, týždne, dokonca mesiace, pokým ich nohy ponesú a neostanú z nich iba zošľapané kýpte. Vidiek je veľmi nebezpečný! Grázlik Gabo si bol istý, že ho pohltí sypký piesok alebo skončí v pazúroch vražedných sliepok.

GRÁZLIK GABO A NIČIVÝ ČASOSTROJ

„Bývam v meste!“ vyhlásil Gabo.

„Nechcem ísť na vidiek!“

„Je načase, aby si sa prešiel po okolí,“ rozhodol otec.

„Pozri na tie oblaky, otec,“ horekoval Gabo a ukazoval na neškodný chumáčik na oblohe. „Zmokneme ako myši.“

„Trochu vody ešte nikomu neublížilo,“ usmiala sa mama.

Áno? Veď tí oľutujú, keď zomrie na ťažký zápal pľúc.

„Ostávam doma a basta!“ zúrili Gabo.

„Gabo, čakáme na teba,“ mame dochádzala trpezlivosť.

„Dobre,“ zahundral Gabo.

„Ja som pripravený,“ ozval sa Vilko.

„Začínam znižovať vreckové,“ vyhlásil otec. „Päť centov, desať centov, pätnásť, dvadsať...“

Grázlik Gabo si obul gumáky, vypocho-